స్క్వేర్ వాచి

యఱ్ఱంశెట్టి శాయి

స్క్వేర్ వాచి కావాలి.

ఖచ్చితంగా కావాలి.

దా రు ణం గా కావాలి. అవును! కావాల్సిందే!

క్లాసులో అందరి ఆడపిల్లలకూ ఉంది. రోడ్డుమీద సాయంత్రం షికారుకు వెళ్ళే ప్రతి ఆడపక్షికీ ఉంది. అందరికీ స్క్వేర్ వాచ్ ఉంది. కానీ తనకు లేదు.

ఎందుకు లేదు?

ఎందుకనో లేదు. కాని ఇప్పుడు తనకి కావాలి. అర్జంటుగా కావాలి. స్క్వేర్ వాచి కావాలి

తనిప్పుడు యస్సల్సీ చదవటం లేదు. పి యు సి చదవటంలేదు. బి.ఏ. చదువుతోంది. బి. ఏ.లో రెండో ఏడు చదువుతోంది. ఇంత చదువుతుండే తనకు వాచిలేదు. ఇవేమీ చదవకుండా బోలెడుమందికి స్క్వేర్ వాచి ఉంది.

మరి అలాంటప్పుడు తనకెందుకు ఉండకూడదు. ఉండాలి. చచ్చినట్లు ఉండాలి, ఉండితీరాలి. కానీలేదు. ఘోరంగా తన చేతికి స్క్వేర్ వాచ్ లేదు. అన్నయ్య కొనడు. క[illegible]ంటే వినడు. వదిన వింటుంది. [illegible] లేదు. అన్నయ్యకు రికమెండ్ చే[illegible] మంచే చెయ్యదు. నవ్వుతుం[illegible]

"అలాగే రాణీగారూ!" అం[illegible] అని ఊరుకొంటుంది.

అమ్మనడిగితే నాన్నారిన[illegible] మంటుంది.

నాన్నారు "నేను రిటయిరయ్యా[illegible] నన్నడుగుతే ఏం లాభం?" అంటారు.

అన్నయ్య నడగమంటారు.

అన్నయ్య నడిగితే....హో!

స్క్వేర్ వాచి అర్జంటుగా, అత్యవ

సరంగా తనక్కావాలి. కాని .... ఎలా? అన్నయ్య నవ్వేస్తాడు. డబ్బు లేదంటాడు. వచ్చేనెల్లో చూద్దాం అంటాడు. అని చూడకుండా ఊరుకొంటాడు.

డబ్బు లేదు, డబ్బులేదు, డబ్బు లేదు. డబ్బు ఎవరిదగ్గరుందసి? అయినా వాచికొనడానికి పెద్ద డబ్బున్న వాళ్ళయి ఉండాలేమిటి? ముష్టి నూట పాతిక రూపాయల వాచి, దానికీ ఆస్థికీ లంకె.

సరస్వతి కేమంత ఆస్థి ఉందనీ? ఆమాటకొస్తే తనకంటె అన్యాయం. కాని ఝామ్మంటూ స్క్వేర్ వాచి పెట్టుకొని రావటంలే? వస్తోంది. బ్రహ్మాండంగా వస్తోంది. వాచి అందరికీ చూపిస్తూ మరీ వస్తోంది.

వసుంధరకి వాచి కొనిపెడతానికి అన్నయ్యలేడు. అయినా వాచి ఉంది. తనకు అన్నయ్య ఉన్నాడు. కాని వాచి లేదు. అన్నయ్యదగ్గర డబ్బులేదు, ఏమవుతోంది డబ్బంతా?

జీతం చాలటంలేదంటాడుఅన్నయ్య అన్నయ్యలాంటి వాళ్లు ఆ ఆఫీసులో రెండువందలమంది ఉన్నారు. అలాంటి ఆఫీసులు దేశం మొత్తంమీద కొన్ని వందలున్నాయి. మరి వాళ్ళందరికీ ఎలా సరిపోతోంది? అన్నయ్యతో పాటే పనిచేసే సూర్యనారాయణ, చెల్లాయి శాంతకి స్క్వేర్ వాచి ఎలా కొనగలిగేడు. అతనికి జీతం ఎందుకు తక్కువవలేదు? అన్నయ్యకొచ్చేరూపాయలు డివాల్యూ అయినయ్యా! సూర్యనారాయణ కొచ్చే జీతానికి విలువ ఎక్కువా? ఏమీలేదు. అంతా ఒక్కటే. కానీ.... స్క్వేర్ వాచి కావాలి.

ఇవాళే కావాలి. ఇప్పుడే కావాలి. ఇక్కడే కావాలి.

"వాచి లేకపోతేనేం?" అంటాడు అన్నయ్య.

"ఉంటే ఏం?" అనుకొంటుంది తను.

"లేపోతే ఎలా?" అంటుంది రమ.

ఇవాళ ఒకటోతారీఖు. అన్నయ్యకు జీతం వస్తుంది. ఈనెల జీతం రాగానే తప్పకుండా వాచి కొంటానని ప్రామిస్ చేసేడు. ప్రామిస్ చేసిన తరువాత వస్తోన్న మొదటి, మొదటి తారీఖు ఇది. ఆఫీస్ వదిలింతర్వాత గడుస్తోన్న మూడోగంటయిది, ఇవాళే ... వాచి కొనుక్కొస్తానన్నాడు ... వచ్చేస్తాడు. వాచి కొనుక్కొచ్చే... రేపు తను కాలేజీకి వాచి పెట్టు... అందరూ చూసేట్టు పెట్టు... తనచేతికి వాచిలేదని సానుభూతి... బోస్తున్న ఇందిర నోరు మూ... పోతుంది. ఆఖరిబెంచీలో కూ... గళ్ళచొక్కాయి తన వంక చూస్తు... ప్పుడు తను ఇబ్బందిగా అటూ యిటూ చూడకుండా, మిగతా ఆడపిల్లలా హాయిగా, టైము చూసుకొంటున్నట్లు నటించవచ్చు. బోరుకొట్టేసే ఎకనామిక్స్ పిరియడ్ ఇంకెన్ని నిమషాలుందో ప్రతినిమషం తెలుసుకోవచ్చు.

బస్ స్టాపులో బస్‌కోసం నుంచున్నప్పుడు. శారదలా పుస్తకాలను గుండెలకు ఆన్చుకొని వాచి అందరకూ కనబడేట్లు పోజివ్వవచ్చు.

అన్నయ్య వచ్చేశాడు! చేతిలో పాకెట్, పెదాలమీద చిఱునవ్వూ.

పాకెట్ అంత పెద్దగా ఉంచేం? మరో వస్తువేదయినా అయుండాలి! మరి వాచి? కొన్నాడా? కొనే ఉంటాడు.

"సారీ రాజీ! నీవాచి ఈనెల కూడా పోస్టుపోన్ అయిపోయింది. అనెక్స్పెక్టెడ్ ఖర్చొచ్చిపడింది. వచ్చేనెల షూర్! ఏం?"

తన కళ్ళవెంబడి నీళ్ళు కారుతున్నాయి. ఉక్రోషంగా ఉంది. రోషంగాఉంది. కోపంగాకూడా ఉంది. వళ్ళు మండుతోంది - అన్నయ్యను ... - అన్నయ్య మాటలు ...టూంటే - అన్నయ్య చేష్టలు ...టూంటే-మండుతోంది. వళ్ళేకాదు. ...-గుండెకూడా మండుతోంది, ...మండి....

...పాకెట్ విప్పుతోంది వదిన. ...ల ఓ చీర, అందమయిన క్రొత్త ...మరో పాకెట్‌లో రెండు టానిక్ బాటిల్సు-ఖరీదయిన టానిక్‌లు.

"టానిక్ రెగ్యులర్‌గా వాడమని చెప్పాడు డాక్టరు. లేపోతే చాలా వీక్ అయిపోతానట!...." అన్నయ్య అంటున్నాడు. వదిన నవ్వుతోంది.

చీరనుచూసి వదిన నవ్వుతుంది.

తనను చూచి ఇందిర నవ్వుతుంది వాచిలేదని.

తను నవ్వదు. ఏడుస్తుంది. తనకి వాచిపెట్టుకొనే రాతలేదు. ప్రాణంకన్న ఎక్కువగా ఆశలు నింపుకొన్న వాచి తనకు లభించదు.

చీరనుచూసి వదినమురిసిపోతుంది.

"అత్తయ్యా ఈ చీర చూడండి!" అంటూ అమ్మకు చూపిస్తోంది.

'బాగుంది' అంది అమ్మ.

బాగోకేం? చాలా బాగుంటుంది. బోలెడు బావుంటుంది. అద్భుతంగా బావుంటుంది. బ్రహ్మాండంగా బావుంటుంది.

ఈచీర తెచ్చిన అన్నయ్యకూ కట్టుకోబోయే వదినకూ జయమగుగాక! కాని....

తనచేతికి వాచి లేకపోవడమే బాగులేదు. బాగులేకపోవడమే కాదు.

● కోర్టులోకి తీసుకురాబడిన పాత ముద్దాయిని జడ్జి ఇలా అడిగాడు;
"ఎందుకోయ్! మళ్ళీ వచ్చావ్?"
ఇద్దరు పోలీసులు తీసుకువచ్చారండి.
"ఎందుకు? తాగినందువల్లనా?
ఠక్కీమని సమాధానమొచ్చింది –
"అవునండీ! ఇద్దరూ తాగే ఉన్నారండి" అని.

అసహ్యంగా ఉంది. ఘోరంగా ఉంది. మొండిచెయ్యిలా ఉంది. వాచిలేని తన చెయ్యి ముష్టాడి చేతిలో కర్రలాఉంది. పక్షవాతం వచ్చిన పేషెంట్‌లా ఉంది.

అందుకని వాచి కావాలి. వెంటనే కావాలి! కానీ డబ్బు మిగలదు అన్నయ్యదగ్గర. మిగిలినా వాచి కొనడానికి చాలదు. చాలినా వాచి కొనడు. ఇంకేవేవో కొంటాడు.

అవును! తనకెందుకు కొంటాడు. అసలెందుకు కొనాలి?

వదినకు చీరలు-వదినకు టానిక్‌లు వదినకు టాయిలెట్ - వదినకు బ్రాసియర్స్-వదినకు చెప్పులు - వదినతో సినిమాల కెళ్ళడానికి - సినిమాలో డ్రింకులు త్రాగడానికీ-వదినకు - ఏదీ లేదు?-అన్నీ, ఇవన్నీ - వీటన్నిటికీ డబ్బు చాలుతుంది- మిగులుతుంది-సరిపోతుంది. ఎడ్జస్టు అవుతుంది. కాని తను ఎప్పటినుంచో అడుగుతున్నా వాచికొనడానికి ఛచ్చినా జీతం చాలదు. తక్కువయి పోతుంది. ఇరుకయి పోతుంది. చిక్కిపోతుంది. బలహీనమై పోతుంది .... అయిపోతుంది. ఇప్పుడు వదినకాచీర అవసరం ఏమొచ్చిందని! బోలెడున్నాయిగా. తనకంటె ఎక్కువే ఉన్నాయిగా! ఉండాల్సిన వాటికంటె ఎక్కువే వున్నాయిగా! తను వాచీకొనమన్నప్పుడే కొనకుండా చీర ఎందుకు మళ్ళీకొనడం? పుట్టింటి కెళ్తోందా? ఆఫీసుల కెళ్తోందా? కాలేజి కెళ్తోందా? లేదు. వెళ్ళటంలేదు. ఇంట్లోనే ఉంటుంది. నిక్షేపంలా ఉంటుంది. హైస్కూల్‌కే వెళ్ళలేదు. ఇక కాలేజికేం వెళ్తుంది? యస్సల్సీ వరకయినా చదవలేదు. ఆఫీసులకేం వెళ్తుంది? నా అన్నవారే లేరు. ఏ పుట్టింటి కెళ్తుంది? కానీ.... చదవక పోయినా, ఉద్యోగం చేయకపోయినా, ఎక్కడికీ కదలకపోయినా అన్నీ కావాలి. అన్నీ కొనాలి. అన్నిటికీ జీతం సరిపోతుంది.

"భోజనం వడ్డించాను! పదమ్మా!" వదిన పిలుపు.

అబ్బో! ఇది ప్రేమ! ఇది వలపు! ఇదిఎఫెక్షన్!ఆదర్శ గృహిణిలా, పదిమందిపిల్లల తల్లిలా, కుటుంబ యజమానురాలిలా, ఓ పెద్ద ఆరిందలా, దేవత కథల్లో దేవత పాత్రధారిణిలా, ఏమీ ఎరుగని దానిలా పిలుపు.

తనను పిచ్చిదనుకొంటోంది పిల్లనుకొంటోంది. అమ కొంటోంది.

చందమామకోసం ఏడు పాపాయిని ఎత్తుకొని, ము పించాలనుకొంటోంది.

ఈ వేషాలన్నీ తనకు ఈ ఎత్తులన్నీ తనకు తెలు కుట్రలన్నీ – అబ్బో!- తనకు తెలుసు.

"అఖ్ఖరేదు! నాకాకలి లేదు! నేనీ పూట భోజనం చెయ్యను."

నవ్వుతోంది తన జవాబుకి. తన

కోపానికి. తెలుసు. త నెం దు కు భోజనం వద్దంటోందో తెలుసు! అన్నీ తెలుసు. తనకోరికతెలుసు. అన్నయ్య ప్రామిస్ తెలుసు. తను ఎదురు చూడడం తెలుసు. అన్నయ్య వాచి తేకపోవడం తెలుసు. అ యి నా తెలీనట్లు- ఏమీ ఎరగనట్లూ- తను అన్నయ్యకేమీ నేర్పనట్లు- తనకు సంభందంలేనట్లూ-

అహా! నంగనాచి! డ్రామాల్లో బాగా పనికొస్తుంది. షైనవుతుంది. పైకొస్తుంది. అంతనటన!

"బావుంది! మధ్యాహ్నంఎప్పుడో తిన్నఅన్నం! ఆకలెందుకువేయదు? త్వరగావదు! మీ అన్నయ్యగారు కూడా కూర్చున్నారు...."

"మీ అన్నయ్యగారు! అయ్యో! అంత ఇదికూడానా? మాఅన్నయ్యే [illegible] కు! నీతో పెళ్ళయేంతవరకే! [illegible] అన్నయ్య కాదుతల్లీ! [illegible] టి పెళ్ళానివి. అంతే! [illegible] లించి వె ళ్ళ వ మ్మా, [illegible] అ తిండేదో! నాకఖ్ఖర్లే...."

[illegible] చెప్పటంలే? చెప్తే అర్థం [illegible] కొద్దు! నువ్వె ళ్ళ .... [illegible] కసిరికొట్టింది తను.

[illegible] గా వచ్చింది వదిన. తన [illegible] న్న రెండు చేతుల్లోకి తీసుకొని ఆవిడవేపుకి త్రిప్పుకొంది. దీనంగా చూసింది. జాలిగా కళ్ళతోనే బ్రతిమాలింది.

"ఎందుకని! వాచి కొనలేదనా! తప్పకుండా వచ్చేనెలలో కొంటానన్నారుగా: ఈసారి అబాధ్యతనాది. కొనక పోతే నన్నడుగు. నేనేపూచీ! ఇకలే! భోజనంచెయ్!"

ఇలా బ్రతిమాలేస్తే కరిగిపోతుం దనుకొంటోంది. కరిగిపోయి లొంగి పోతుందనుకొంటోంది! లొంగిపోయి భో జ న ం చేసేస్తుందనుకొంటోంది. అనుకొంటోంది పాపం! కాని తెలీదు. తన సహనం సమాధి అయిపోయిం దని తెలీదు. ఇక ఎవ్వరి మాటలూ నమ్మదని తెలీదు. వాచి కొనేవరకూ ఈ యింట్లో భోజనం చేయగూడదని నిర్ణయించుకొన్నట్లు తెలీదు. అమ్మా, నాన్నా, అన్నయ్యలే కాకుండా భగ వంతుడొచ్చి బ్రతిమాలినా తన నిర్ణ యం మారదని తెలీదు. అవును తెలీదు! కొంచెంకూడా తెలీదు. పూర్, వెరీపూర్ వదిన....

"నాకేం అఖ్ఖర్లేదు. వాచి అఖ్ఖర్లేదు. భోజనం అఖ్ఖర్లేదు. వద్దంటూంటే ఏమిటీ పల్లెటూరి బలవంతం? నన్ను విసిగించకు. వెళ్ళు!"

దెబ్బకొట్టింది తను. పల్లెటూరి బల వ ం త ం అనేసరికి మొఖం చిన్న బోయింది. అవునుమరి! అంతేకావాలి. ఆవిడది పల్లెటూరుకాదా? తనను పెట్టే బలవంతం ప ల్లె టూ రి బలవంతం కాదా? వె ళ్ళి పో యి ం ది వదిన! అన్నయ్యతో చెప్తుంది. అన్నయ్య

వస్తాడిక! అన్నయ్యా! ఇదేమి అన్నయ్య, లోకాన్న అందరూ అన్నయ్యలూ ఇలానే ఉన్నారా? ఇలాగే చెల్లాయిలను సవతితల్లి పిల్లల్లా చూస్తున్నారా! ఇలాగే నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నారా? ఇలాగే అబద్ధాలు చెప్తున్నారా? ఇలాగే పెళ్ళాలకు అడమయిన వస్తువులూ కొని పారేసి, చెల్లాయిలతో "నెక్ట్సమంత్" అంటూ గడుపుతున్నారా? లేదు! ఎక్కడాలేదు. లేరలా! చెల్లాయిలను పువ్వుల్లో పెట్టుకొనే వాళ్ళున్నారు. నెత్తిన కూచోబెట్టుకొనే వాళ్లున్నారు. పెళ్ళాంకంటె ఎక్కువ ప్రేమగా చూసుకొనే వాళ్లున్నారు. అడగకపోయినా, కావలసినవన్నీ గ్రహించుకొని, కొనిపారేసే వాళ్ళున్నారు. ఉన్నారు. ఎక్కడోకాదు! ఎవరోకాదు! అలాంటి అన్నయ్యలు చాలామంది తన స్నేహితురాండ్రకున్నారు. అందుకని వాళ్లు హాయిగా ఉన్నారు. నవ్వుతూ ఉన్నారు. ఆనందంగా ఉన్నారు. వాచీలు పెట్టుకొని ఉన్నారు. కేరింతాలు కొడుతున్నారు. తననిచూసి నవ్వేస్తున్నారు. తను ఏడుస్తోంది. వాళ్ళనుచూసికాదు. వాళ్ళన్నయ్యలను చూసికాదు. వాళ్ళకి వాచీలున్నవని కాదు. కాదు. అందుక్కాదు తనేడుస్త! కేవలం తనకో స్క్వేర్ వాచి కావాలని. తనకో స్క్వేర్ వాచి లేదని. తన అన్నయ్య కొనలేదని. కొంటానని చెప్పే కొనడంలేదనీ,....

"ఏం రాజీ! వాచిలేదని కోపం వచ్చిందా? చెప్పానుగదా! ఈనెల అనుకోకుండా ఖర్చొచ్చి పడిందని. వచ్చేనెల అచ్చితంగా కొంటాను. తప్పకుండా కొనిస్తాను. నిజంగా చెప్తున్నాను. లే! పద! భోజనం మానకూడదు! అదీ వాచి గురించి! బి. ఏ. చదువుతున్నావ్! ఇదేనా నేర్చుకొంది....లే....పద...."

అన్నయ్య వచ్చి అంటున్నాడు.

"నీతులు! సుమతీ శతకం చదువుతాడు! పెద్దబాలశిక్ష వప్పజెప్పుతాడు. చైనాదేశపునీతికథలు చెప్తాడు. బాబూ రాజేంద్రప్రసాద్ చిన్నప్పుడు ఎంత బీదవాడో, ఎంత కష్టపడి వాచీ లేకుండా చదివాడో వర్ణిస్తాడు. తమ ఊరి డిస్ట్రిక్ట్ కలెక్టర్ గారు రిక్షా తొక్కుతూ నైట్ కాలేజిలో చది[illegible] ఇంతవాడెలా అయ్యాడో నె[illegible] లాల్ బహదూర్ శాస్త్రిగారి నా[illegible] రత్వం గురించి గంటన్నర [illegible] రిస్తాడు. అంతే? అంతేగాని నెహ్ర[illegible] గారి బాల్యం అలాగే గడిచిందా అంటే [illegible] మాట్లాడడు. అవధానులుగారు అ[illegible] గొప్పాడెలా అయాడంటే చెప్పడు[illegible] ఇందిరాగాంధి ఆడంబరత్వం గురించి అడిగితే జవాబివ్వడు.

"అఖరలేదు! నాకువాచీవద్దు. భోజనం వద్దు. నా కాకలిలేదు...."

అమ్మవస్తోంది. వదినవెళ్ళి చెప్పి ఉంటుంది. అమ్మ ఓ పిచ్చిది. వదినను నమ్మేస్తుంది. నమ్మమంటుంది. దేవత అంటుంది. అనమంటుంది.

నెత్తిన పెట్టుకొంటుంది. అందుకనే తననెత్తికూడా ఎక్కేస్తోంది వదిన.

"ఏమిటే? పెంకితనం, చిన్న పిల్లలా! రా! భోజనం చేద్దూగాని. వాడికి వాచికొనాలనీ లేదూ? ఎప్పటి కప్పుడు ఏవేవో ఖర్చులొచ్చి పడు తూండే. వాడుమాత్రమేం జేస్తాడు? వదినకూడా కొనమని పోరుతూనే ఉందిగా. దానిమీద విసుక్కోవడం ఎందుకూ? డబ్బుంటే కొనడానికేం? వాడికేమయినా విరోధమా? లేలే" కోప్పడుతోంది అమ్మ.

తన వళ్ళంతా రగిలిపోతోంది. వదిన లేనిపోనివన్నీ అమ్మకి చెప్పి తను చాలా దీనంగా, జాలిగా, మొఖం పెట్టి నుంచొని ఉంటుంది. ఈవిడేమో తనని తిరిగ్గా చివాట్లేయడానికి

...మ్మా! నీకు తెలీదే! వీళ్ళ... చీరకొనడానికి డబ్బెక్కడి... వచ్చింది? టానిక్కులు కొన... నికి ఎక్కడినుంచి వచ్చింది? ...న్నీ ఈనెల కొనకపోతేనేం? వది... బోలెడు చీరలుండగా ఇప్పుడే ...నవసరం వచ్చిందనీ? నాకు వాచి ఎలా ...యినా కొనకూడదని వాళ్ళ పట్టుదలే! ...నాకు తెలుసు. నీకు తెలీదు. ఎంత యినా వాడి భార్యకదా! అందుకని కొనుక్కొచ్చి ఇస్తున్నాడు. కొనిస్తు న్నాడుగదా అని ఆవిడ రూమ్మని వరాలు కోరుకుంటోంది. తీర్చేవాడు న్నాడుగా అందుకని. నేనేమో ఒఖ్ఖ వాచికోసం ఆరునెలలనుంచి ఏడుస్తు న్నాను. అయినా అదికూడా కొనలేదు. ఇష్టం లేపోతే కొననని చెప్పాలి.

నీకు వాచీ వద్దు. నాకు చీరెలు కావాలి. నాకు టానిక్కులు కావాలి. మేము సినిమాకెళ్ళాలి. మేము సర్దాగా తిరగాలి. నువ్ ఏడుస్తూ కూచోవాలి. మేమునవ్వుతూండాలి. అనమను. అని చెప్పమను. అడగను. ఛ నే అడగను. అసలు వాచే అడగను. కాలేజికి ఫీజు కూడా ఎందుకు వాళ్ళకు దండుగ. అదీ మానేస్తాను. బోలెడు డబ్బు మిగు లుంది. దాంతోకూడా ఆవిడ ఇంకే మయినా వరాలు కోరుకొని తీర్చుకో వచ్చు........"

కసిగా అంది తను.

అన్నయ్య నిర్ఘాంతపోయి చూస్తు న్నాడు. వదిన కళ్ళవెంబడి నీళ్లు తిరిగినయి. మొఖం పాలిపోయింది. తెల్లగా అయిపోయింది. ఏడ్చేసేట్లు ఉంది.

అమ్మ కోపంగా, అసహ్యంగా తనవంక చూస్తోంది.

ఎవరెలా చూసినాసరే! ఎవరే మయినా అనుకోనీ! ఉన్న సంగతి, జరుగుతున్న సంగతి మాట్లాడింది తను. తప్పులేదు. తనబద్ధాలు చెప్పడం లేదు.

వదిన పైటచెంగుతో తన కళ్లొత్తు కొంటూ గదిలోకి వెళ్ళిపోయింది. అన్నయ్య తలవంచుకొని అక్కడి

నుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

అమ్మ అరుస్తోంది.

నీ కేమయిందే ఇవాళ! ఇలా తయారయ్యా వేం మరీనూ? ఏమిటా వాగుడు? వదినెంత బాధ పడు తుందీ? ఛీ! నాకడుపున చెడబుట్టావ్! దేనికి చదువూ? తగలెయ్యనా! మాట్లాడడం తెలీందింకెందుకు?........

లోపలి కెళ్ళి పోయింది అమ్మ.

అమ్మ కెంతో బాధ కలిగితేనే కాని అలా మాట్లాడదు. కానీ తనేం చేస్తుంది. తననీ స్థితికి తెచ్చి, ఇంత అన్యాయానికి వాళ్ళేగురి చేశారు. అందుకని వాళ్ళను అనాల్సిందే!

మళ్ళీ తననెవరూ భోజనం చేయమని అడగ లేదు. చదువుకొని పడుకొనే సరికి పదయి పోయింది.

పక్క గదిలో నుంచి మాటలు

రాజీ నిజమే మాట్లా నే మీరు రాజిని అశ్రద్ధ ..."

ధా! నువ్వు కూడా అలాగే ?"

! లేకపోతే! ఇప్పుడాచీరా, టానిక్కులు అంత ధర పెట్టి కొనక పోతే ఏం?"

"కాదు రాజ్యం! మన పెళ్ళయి రేపటికి రెండు సంవత్సరాలు. అందుకని గుర్తుగా నీకో చీర కొందామని అనిపించింది. మన ముచ్చటలు మహా అయితే మరో రెండేళ్ళు. అంతేకదా? తరువాత సంసారం అడుగున పడిపోయి గుర్తే ఉండవు. ఇక టానిక్కులు తేక తప్పలేదు. డాక్టరు గారు గట్టిగా చెప్పేరు నాకు. ఆ టానిక్కులు వాడక పోతే నువ్ మూలపడతావని. మనుషుల ఆరోగ్యం కంటే వాచి కొనడం ఎక్కువ అవసరమా?...."

ఎప్పుడు నిద్ర పట్టిందో తెలీలేదు. తెల్లారి లేచేటప్పటికి ఎనిమిదిన్నర అయిపోయింది. త్వరత్వరగా తయారయి తొమ్మిదిన్నర కల్లా శారద ఇంటికి చేరుకోగలిగింది. రోజూ ఇద్దరూ కలిసి కాలేజీకి పోవడం అలవాటు.

శారద బయటే నుంచుని ఉంది.

"ఇంకా తయారవలేదేం? తొమ్మిదిన్నర ఎప్పుడో అయిపోయింది!"

"ఓసారి లోపలకురా!...." అంది

● ఒక బామ్మగారికి విమానంలో ప్రయాణం ఎంతమాత్రం ప్రమాదకరం కాదని నచ్చచెప్పడానికి మనవడు తెగ ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

"విమానయానం అంత ప్రమాదకరమైనది అయితే విమానం కంపెనీ వాళ్లు మనకి ఈ టిక్కెట్టు అరువుమీద ఎందుకిస్తారు? డబ్బు వెంటనే కావాలనేవారు."

శారద లో పలకు సదుస్తూ.

కుర్చీలో కూర్చుని "నేను కాలేజి మానేశానే!'' అంది నవ్వుతూ.

"ఏం? ఎందుకని?'' ఆశ్చర్య పోయింది తను.

"ఎందుకనేముందీ?" గొంతు తగ్గించి చెప్పడం మొదలు పెట్టింది శారద

"మా వదిన సంగతి నీకూ తెలుసుగా! ఓరాక్షసి!" చదువు మాన్పించేసి, పెళ్ళి చేసి పారెయ్యండి పీడా వదిలి పోతుంది" అంటూ అన్నయ్యకు నేర్పింది. వాడేమో ఆవిడ చేతిలో కీలు బొమ్మ. వదిన మాటలు విని మా అమ్మను కూడా సరిగ్గా చూడటం లేదు. అమ్మనీ నన్నూ పెద్ద అన్నయ్య దగ్గరకుపొమ్మని, అక్కడే ఉండమనీ, ఇద్దరిని పోషించటం కష్టంగా ఉందనీ అంటున్నాడు. నాకు విరక్తిపుడుతోంది. నీలాగా మంచి వదిన నాకూ ఉంటే ఎంత బావుండేదో అనిపిస్తుంది...." శారద కళ్ళ వెంబడి నీళ్ళు కారిపోతున్నాయి.

కాసేపాగి కాలేజీ వేపు వంటరిగా బయల్దేరింది తను.

కాలేజీ లో తనమనస్సంతా శారద మీదే లగ్నమయి ఉండి పోయింది.

మధ్యాంహ్నం ఇంటర్వెల్ బెల్ అయింది.

టిఫిన్ రూమ్ చేరుకొనేసరికి శాంత అప్పటికే తన కోసం అక్కడ ఎదురు చూస్తోంది. ఇద్దరం కలిసి భోజనం చేయసాగేం.

తనకు ఉండుండి "నీలాగా మంచి వదిన నాకే దొరికి ఉంటే...." అన్న మాటలే గుర్తుకొస్తున్నాయి.

శాంత కుడి చెయ్యి బోసిగా ఉంది. వాచి పెట్టుకొనేచోట తెల్లగా పట్టీలా చార.

"నీ వాచీ ఏమయిందే?"

"అమ్మేస్తున్నాము...."

"ఎందుకని?"

"మరేమీలేదు. వదిన డెలివరీ

ఇందిరాగాంధీ
పలికింది

కొత్త కాంగ్రెస్ ఉద్యమ పోకడను ఇందులో చక్కగా వి[illegible] రించారు.

దేశానికి కావలసిన ఆర్థి[illegible] రాజకీయ విధానాన్నికూడా అ[illegible] రికీ తెలిసేటట్లు వివరించారు.

ప్రతివారు చదువదగినపుస్తకం.

వెల : రు. 0-50 పైసలు ప[illegible] కాపీలకు పోస్టేజి ఉచితం. ఏజం ట్లకు 25 శాతం కమీషన్ ప్రతు లకు ఈ క్రింది విలాసానికి వ్రాయండి.

బి. వి. నరసింహం,
రామనగర్,
నిడదవోలు.

యింది. అన్నయ్య దగ్గర డబ్బుకి ఇబ్బందిగా ఉంటేనూ, నేనే అమ్మేసేయమని గట్టిగా చెప్పి ఇచ్చేశాను. అయినా మనకు వాచి అంతగా ఉపయోగం ఏముందని? ఉద్యోగాల్జేస్తున్నామా? "ఊళ్ళేలుత్తున్నామా?"

ఈజీగా- చాలా తేలిగ్గా- హాయిగా- నవ్వుతూ అంది శాంత.

ఏమిటిది? ఏమిటీవిపరీతం?

అమాయకురాలయిన, అందమయిన శారదని వాళ్ళ అన్నా వదినలు ద్వేషిస్తున్నారు.

శాంత వాళ్ళన్నయ్య కోసం త్యాగాలు చేయడానికి సిద్ధంగా ఉంది. ప్రేమతో, ఆప్యాయంగా చూసుకొనే తన అన్నావదినలను తను చిత్రహింసలు పెట్టేస్తోంది.

అదీ వాచి కోసం- పాడు వాచీ

తనెంత అసహ్యంగా ప్రవ... రాత్రి? అలాంటి వదినను ... మాటలంది? తనెంత అదృష్ట... కాలయితే ఇలాంటి వదిన లభి... రి? అమ్మ వద్దంటున్నా, అన్నయ్య ... లేక పోయినా, వదినే గొడవ ... వప్పించి తనని కాలేజిలో చేర్పించింది. ప్రతి నెలా ఎంతో కంత ఇంటి ఖర్చు లో మిగిల్చి తనకు "పాకెట్ మనీ" ఇస్తూంటుంది. ఎవరెవరో ఆవిడకు ఇచ్చిన మంచి మంచి జాకెట్ పీసెస్ తనకు కుట్టించేసింది. "కాలేజీకి వెళ్తున్న పిల్లవు" అన్జెప్పి వద్దంటున్నా వినకుండా వాయిదాల పద్ధతిలో తనకు నాలుగు కాటన్ చీరలు కొనేసింది. రాత్రుళ్ళు అన్నయ్యతో పాటు భోజనం చేయకుండా ఎంత ఆలస్యమయినా తన కోసంవేచి యుంటుంది. తననిసొంత చెల్లెల్లా, కూతురిలా చూసుకొంటుంది. క్రిందటి సంవత్సరం తనకి టైఫాయిడ్ వచ్చినప్పుడు కంటికి రెప్పలా కనిపెట్టుకుని శుశ్రూషలు చేసింది. ఇంత ప్రేమగా ఇంత వాత్సల్యంగా చూస్తున్న వదినను తను నిందించింది. వాచి కొనలేదని ఇష్టం వచ్చినట్టు మాట్లాడి ఆమె మనసు కష్టపెట్టింది. ఆమెనే కాకుండా దేముడులాంటి అన్నయ్యను కూడా నానా మాటలు అనేసింది. తన అన్నా వదినలు కూడా శారద అన్నా వదినల్లా ఉంటే తనిలా

● రోగి : నేను నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను. నా జబ్బు అసలు నయమవకూడదని కోరుకుంటున్నాను.

నర్స్ : ఏం బెంగపడకు. నీ జబ్బు ఎలాగా నయం అవదులే. నిన్న నువ్వు నా చేయి పట్టుకోవడం డాక్టరుగారు చూసారు. ఆయనకూడా నన్ను ప్రేమిస్తున్నారు.

మాట్లాడగలిగుండేదా? కాలేజీలో చదవగలిగి ఉండేదా? వాచీ కోసం రభస చేయగలిగి ఉండేదా?

మధ్యాహ్నం క్లాసులు ఎలా మొదలయినయ్యో, ఏమేం జరిగినయ్యో, ఎప్పుడు ఆఖరయినవో తనకు స్పృహ లేదు. మనసంతా పశ్చాత్తాపంతో కాగిపోతోంది. ఇంటికి వెళ్ళగానే వదిన ఒళ్ళో తలపెట్టుకుని బిగ్గరగా ఏడ్చేయాలనుంది. వాచివద్దు.తనకు స్క్వేర్ వాచీ అఖ్ఖర్లేదు. పాడువాచీ-వాళ్ళకూ-తనకూ మధ్య గోడలు కట్టేయబోయిన ఆ వాచీ వద్దే వద్దు.

సాయంత్రం అయిదయిపోయింది ఇల్లు చేరుకునేసరికి.

వదిన ఏదీ? కనపడదేం? తనెంత ...దుతోందో వదినకు తెలియ...మె గుండెల్లో మొఖం ...క్షమార్పణ చెప్పుకోవాలి. ...అసహ్యంగా ప్రవర్తించిందో ...మర్చిపొమ్మని బ్రతిమాలాలి. ...మనస్సు అమృతం! తనకు ... తప్పక క్షమిస్తుంది. తనను ...తీసుకొని హాయిగా, నిర్మ... నవ్వుతుంది.

"...వదినా".

...దిలో అన్నయ్యతో మాట్లాడుతోందల్లా తనవేపు తిరిగి చూసింది.

"వచ్చేసావా రాజీ! నీకో మంచి బహూమతి!" నవ్వుతూ అంది వదిన.

వదిన దగ్గరకు చేరుకొందితను.

వదిన చేతిలో బంగారపు రంగు స్క్వేరు వాచి. మెరుస్తోంది.

తను గొడవ చేసి, బాధపెట్టి, ఏడ్చి, భోజనం మాని, నిందించి, సాధించిన వాచి- వదిన చేతిలో—

కాని....కాని....వదిన చేతులు బోసిగా, కళ తప్పి ఉన్నాయేం- బంగారపు గాజులేవీ? ఏమయినయి?

"కానేవరకూ సాధించావుగా! వదిన గాజులు కుదువబెట్టి వాచి తెప్పించింది. సూర్యనారాయణ, చెల్లెలు శాంత వాచి, అమ్మేస్తున్నాడని తెలిసి, కొనుక్కొచ్చేడు, అన్నయ్య. ఇప్పుడు నీ కళ్ళు చల్లగా ఉన్నయ్యా! ఇక అది పెట్టుకుని ఊరేగు!" విసురుగా, కోపంగా అంది అమ్మ.

"ఇది కలకాదు. త్యాగం! ఇది సినిమా కాదు. అయినా త్యాగం! వదిన! తను ద్వేషించి దూషించిన వదిన. ఆవిడ చేతిగాజులు కుదువ బెట్టి తన చేతికి వాచి కొనిపించిది. ఇంత ప్రేమ. ఇంత త్యాగం! తను భరించలేదు, అందుకు తను తగదు.

"వద్దు వదినా! వద్దు. నాకు వాచీ వద్దు. నాకు ఏమీ వద్దు. నాకు నువ్వు కావాలి. అన్నయ్య కావాలి. మీ ఇద్దరి అభిమానం కావాలి. ప్రేమ కావాలి. అంతే! వళ్ళు పొగరెక్కి, వళ్ళు పైతెలీక,కళ్ళు మూసుకపోయి-తిక్కదానిలా- మొండిగా దానికోసం ఏడ్చాను. నన్ను క్షమించొదినా.."

●●●